

Drum

Cristianlisandru

Eu vin către tine cu gerul în frunte,
Pe fiecă umăr îmi crește un munte,
Mă doare distanța, mă ard represalii,
Din Roma străveche aduc Saturnalii.

Sunt zeii alături, păgâni ca și timpul,
Homer îmi descrie, emfatic, Olimpul,
Trăiesc mitologic, când grec, când roman,
Răpus metaforic în oricare an.

Pretind o serbare de-a dreptul absurdă,
În tâmpla mea stângă nălucile zburdă,
Atâtea libații, atâtea mirare,
Doar setea din mine devine mai mare.

Chiar Bachus îmi umple, frenetic, paharul,
Apollo și Marte desfidă nectarul
Și bem împreună, pe creste rebele,
Iar Ares se luptă cu oasele mele.

Artemis vânează idei și concepții,
Atena bocește fatale decepții,
Doar Jupiter cade, râzând, în genune
Atunci când Uranus lovește și spune

Că oamenii pier, căutând universul,
Semnându-și prin moartea firească demersul,
E Hades un clown, Minerva-i șomeră,
Eu scriu o poveste pe trup de himeră.

Când vin către tine cu gerul în frunte,
Sunt umerii mei ba un șes, ba un munte,
Și-i strig unui Zeus bătrân, reumatic,
Că drumul acesta mă-nghite, extatic.

Cristian Lisandru - 31 ianuarie 2012 - din volumul „Gânduri așezate unele sub altele”